

ಕ್ಷಮಾಗುಣ

ಒವರ್ ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಸೇವಕನೊಡನೆ ವುರುತೂಗಾಗಿ ನೀರು ತರಲು ಹೇಳಿದರು. ಆತ ಬಿಸಿನೀರನ್ನು ಎತ್ತಿ ತಂದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆಯು ತುಳುಕಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ, ಬಿಸಿ ನೀರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಜೆಲ್ಲಿತು. ಅವರು ಕೋಪೋದಿಕ್ತರಾಗಿ ಗದರಿದರು, “ಏ ಮೂಖಿಾ! ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೀಯಾ? ಸರಿ, ಶಿಕ್ಕೆ ಅನುಭವಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗು.” ಶಿಕ್ಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿದಾಗ ಸೇವಕನು ಹೆದರಿದನು ಮತ್ತು ಅಭುಕುತ್ತಲೇ ಹೀಗೆಂದನು, “ತಾವು ಸಚ್ಚಾರಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಡರಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಜನರು ತಮ್ಮ ಸಚ್ಚಾರಿತ್ಯದಿಂದ ಪಾಠ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡಬೇಡಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆ ವಚನವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿ...”

ಸೇವಕನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಹಿರಿಯರ ಕೋಪವು ಕೊಂಚ ತನಿಯಿತು. ಬಳಿಕ ಕೇಳಿದರು, “ಅಲ್ಲಾಹನ ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀಯಾ?” ಸೇವಕನು ಆಲಿ ಇಮ್ರಾನ್ ಅಧ್ಯಾಯದ 134ನೇ ವಚನವನ್ನು ಪರಿಸಿದನು,

﴿وَالْكَٰظِيمُنَّ الْغَيْظَ ﴾ ﴿ ١٣٤ ﴾ ﴿ آل عمران: ١٣٤ ﴾

“ಅವರು ಕೋಪವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.”

ಹಿರಿಯರೆಂದರು, “ಸರಿ. ನಾನು ಕೋಪವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡೆ.”

ಸೇವಕ ಆ ವಚನದ ಇನ್ನೊಂದು ಪದವನ್ನು ಪರಿಸಿದನು,

﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ﴾ ﴿ ١٣٤ ﴾ ﴿ آل عمران: ١٣٤ ﴾

“ಅವರು ಜನರ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.”

ಹಿರಿಯರೆಂದರು, “ಹೋಗು, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದೆ.”

ಸೇವಕ ವಚನದ ಕೊನೆಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪರಿಸಿದನು,

﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾ ﴿ ١٣٤ ﴾ ﴿ آل عمران: ١٣٤ ﴾

“ಇಂಥಹ ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ.”

ಹಿರಿಯರೆಂದರು, “ಹೋಗು, ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರೀತಿಗೊಂಡು ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ.”

ಕ್ಷಮಾಗುಣದ ಅತ್ಯತ್ಮಮ ಮಾಡರಿಯು ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ಪ್ರವಾದಿ ಯೂಸುಫ್ ಅಲ್-ಹಿಸ್ಲಾಮ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹೋದರರ ವೃತ್ತಾಂಶದಲ್ಲಿ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ: ಯೂಸುಫ್‌ರನ್ನು(ಅ) ಅವರ ತಂದೆ ಯೂಸುಫ್‌ರ(ಅ) ಅಪಾರವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೇ ಕಾರಣವಾಗಿ ಯೂಸುಫ್‌ರ(ಅ) ಸಹೋದರರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆ ಪಡತೊಡಗಿದರು. ಸಹೋದರನ್ನು ದಾರಿಯಿಂದ ಸರಿಸಲು ಆ ಅಸೂಯೆಗಾರ ಸಹೋದರರು ಒಮ್ಮೆ ಯೂಸುಫ್‌ರನ್ನು(ಅ) ಪಾಳುಬಾವಿಗೆ ತಳ್ಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಯೂಸುಫ್‌ರನ್ನು(ಅ) ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಳಿಕ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು. ಅವರು ಈಜಿಪ್ಪಿನ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದರು. ಬರಗಾಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅಸೂಯೆಗಾರ ಸಹೋದರರು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಯೂಸುಫ್‌ರ(ಅ) ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಯೂಸುಫ್‌ರ(ಅ) ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಸಹೋದರರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ರಹಸ್ಯವಾಗಿರಿಸಿದರು. ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಈಜಿಪ್ಪಿಗೆ ಆಗಮಿಸುವಾಗ, ಆ ಸಹೋದರರಿಗೂ ತಾವು ಪಾಳುಬಾವಿಗೆ ಎಸೆದಿದ್ದ ಆ ಸಹೋದರನೇ ಈ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ಬಹಳ ಗಾಬರಿಗೊಂಡರು. ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭೀತಿಗೊಳಗಾದರು. ಯೂಸುಫ್ ನಮ್ಮೊಂದ ಪ್ರತೀಕಾರ ತೀರಿಸಿದರೆ

ನಮ್ಮ ಅವಸ್ಥೆಯೇನು ಎಂದು ಅವರು ಚಿಂತಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿ ಯೂಸುಫ್‌ರವರು(ಅ) ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು,

﴿ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَعْفُرُ اللَّهُ كُلُّمَا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحْمَةِ ﴾ ٩٢ بೋಸ್‌:

“ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯಾವ ದೋಷಾರೋಪಣಂಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲಿ. ಅವನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ದಯಾಮಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ ಸುರ್ಖಾತ್: 12: 92)

ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮರಪೊಂದರ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿದ್ದರು. ಓರ್ವ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಿಡ್ಗ ಹಿಡಿದು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರನ್ನು(ಸ) ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕೇಳಿದನು, “ಈ ಮುಹಮ್ಮದ್! ಇವತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಖಿಡ್ಗದಿಂದ ಯಾರು ರಕ್ಷಿಸುವರು?” ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹೇಳಿದರು, “ಅಲ್ಲಾಹ್.” ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇ ತಡ, ಆತ ಧರಗುಟಟ. ಅವನ ಕಂಬಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೈಯಿಂದ ಖಿಡ್ಗವು ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಖಿಡ್ಗವನ್ನು ಎತ್ತಿದ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಕೇಳಿದರು, “ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರು ರಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲರು?” ಆತ ಹೇಳಿದ, “ನನಗೆ ತಮ್ಮಿಂದ ಒಳಿತಿನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ.” ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮುಗ್ಜ್ಞಗುತ್ತಾ ಆತನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದರು. (ಮುತ್ತಪ್ಪಕ್ ಅಲ್ಯೆಹಿ)

ಓರ್ವ ಯಹಾದಿ ಮಹಿಳೆಯು ಆಡಿನ ಮಾಂಸವನ್ನು ಸುಟ್ಟಿಉತ್ತಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಷ ಲೇಪಿಸಿದಳು. ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದಳು. ಅಲ್ಲಾಹನು ವಿಷದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರನ್ನು(ಸ) ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಯಹಾದಿ ಸೀಯನ್ನು ಕರೆಸಲಾಯಿತು. “ಹೀಗೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದೆ?” ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಆಕೆಯೊಡನೆ ಕೇಳಿದರು. “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು” ಎಂದು ಆಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು, “ಅಲ್ಲಾಹ್ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.” ಸಹಾಬಿಗಳು ಕೇಳಿದರು, “ಯಾ ರಸೂಲಲ್ಲಾಹ್! ಆಕೆಯನ್ನು ವಧಿಸಲು ನಮಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿರಿ.” ಆದರೆ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, “ಬೇಡ, ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ.” (ಮುತ್ತಪ್ಪಕ್ ಅಲ್ಯೆಹಿ)

ಹರ್ಮುತ್ ಮುಜನ್ ಬಿನ್ ರುಬಾಯಿದ್‌ರ ಘಟನೆಯೊಂದಿದೆ. ಅವರ ಬಳಿ ಹಲವಾರು ಕೈದಿಗಳಿದ್ದರು. ಅವರು ಆ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ವಧಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಓರ್ವ ಕೈದಿ ಹೇಳಿದ, “ನಾವು ಕೈದಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹಸಿದು ಬಾಯಾರಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಧಿಸಬೇಡಿರಿ.” ಮುಜನ್ ಹೀಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದರು, “ಇವರಿಗೆ ಉಣಿಸಿರಿ, ಕುಡಿಸಿರಿ.” ಕೈದಿಗಳು ತಿಂದುಂಡು ಆದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೈದಿ ಹೇಳಿದ, “ಈಗ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಅತಿಧಿಗಳಂತಾದೆವು. ನೀವು ಅತಿಧಿಗಳೊಡನೆ ಎಂತಹ ವ್ಯವಹಾರ ತೋರುವಿರಿ?” ಕೊನೆಗೆ ಮುಜನ್ ಹೇಳಿದರು, “ಹೋಗಿ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರು.”

ಕ್ಷಮಾಗುಣವೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬರ ತಪ್ಪು ಅಥವಾ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ಮರಳುವವರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ(ಸ) ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿದೆ,

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌ كَرِيمٌ ثُبُّتُ الْعَفْوَ فَاغْفِرْ عَيْنِي» [ترمذى]
“ಈ ಅಲ್ಲಾಹ್! ನೀನು ಕ್ಷಮೆ ನೀಡುವವನಾಗಿರುವೆ. ಕ್ಷಮೆ ನೀಡುವುದು ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟ. ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು.” (ತಿಮಿದಿ)

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಕುರಿತು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮಾತೆ ಆಯಿಶಾ(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಕೈ ಎತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೇವಕ,

ಸೇವಕಿಯರ ಮೇಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜಿಹಾದ್ ಖಂಡಿತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.” (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಅಬ್ಯುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಮಸ್ಲಿಂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಓವ್ರ ಪ್ರವಾದಿಯ ವ್ಯತ್ಸಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ಆ ದೃಶ್ಯವು ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಈಗಲೂ ಇರುವಂತಿದೆ. ಆ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು(ಅ) ಅವರ ಜನಾಂಗದವರು ಹೊಡೆದು ರಕ್ತಸಿಕ್ತಗೊಳಿಸಿದರು. ಆ ಪ್ರವಾದಿಯು ತಮ್ಮ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ‘ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್! ನನ್ನ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ಇವರು ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳು’ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.” (ಮುತ್ತಫ್ಕ್ ಅಲ್ಯೆಹ್)

ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೊಡನೆ(ಸ) ಬಹುದೇವವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಶಾಪ ಹಾಕಲು ಯಾರೋ ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು, “ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಶಾಪ ಹಾಕುವವನಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟಿದ್ದೇನೆ.” (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಕ್ಷಮಾ ಗುಣದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾದರಿಯು ತಾಯಿಫ್ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಲು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಸತ್ಯದ ಸಂದೇಶ ನೀಡಲು ತಾಯಿಫ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರೊಡನೆಯೂ ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೋಗಿದ್ದ ರ್ಯಾದ್ ಬಿನ್ ಹಾರಿಸರೊಡನೆಯೂ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದರು. ಗಲ್ಲಿಯ ಪುಂಡ-ಪೂರ್ಕರಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಹಿಂದೆ ಭೂ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲುಗಳ ಸುರಿಮಳಿಗೆರೆದರು. ಎಲ್ಲಿಯ ವರ್ಗಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ರಕ್ತಸಿಕ್ತರಾದರು. ಕೊನೆಗೆ ದೇವಚರ ಜಿಬ್ರೀಲ್‌ರವರು(ಅ) ಪರಮತಗಳ ದೇವಚರರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು ಮತ್ತು “ತಾವು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದರೆ ಈ ಪರಮತಗಳನ್ನು ತಾಯಿಫ್‌ನವರ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿಸಿ ಬಿಡಲಾಗುವುದು” ಎಂದರು. ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಅವರನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, “ಬೇಡ. ಇವರ ಮುಂದಿನ ಪೀಠಿಗೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಏಕತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವರು ಮತ್ತು ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬರುವರು ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ನನಗಿದೆ.” (ಮುತ್ತಫ್ಕ್ ಅಲ್ಯೆಹ್)

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಕ್ಷಮಾಗುಣದ ಸುಂದರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು, ಅವರು ವಿಜಯಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಹಚರರೊಡಗೂಡಿ ಮಕ್ಕಳ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ದರ್ಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಪ್ರೀತಿಯ ಉರು ಮಕ್ಕಳಿಂದ... ಅಲ್ಲಾಹನ ಏಕತೆಯನ್ನು ಸಾರಿದ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ತರತರವಾಗಿ ಸತಾಯಿಸಿದರು, ಕೊನೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿರು ತೊರೆದು ಮದೀನಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಸತಾಯಿಸಿದವರು ಅವರ ಕಣ್ಣ ಮುಂದಿದ್ದರು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಅಪರಾಧವೂ ನೆನಪಿತ್ತು... ಇದೇ ಕಾರಣವಾಗಿ ಭಯಭೀತಗೊಂಡು, ಓವ್ರ ವಿಜಯಿಯಿಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ ರವರು(ಸ) ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಎಂತಹ ವರ್ತನೆ ಗೈಯುವರು ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಂತಿರುವಾಗ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮಕ್ಕಳ ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಮಕ್ಕಳ ವಾಸಿಗಳೇ! ಹೇಳಿ, ಇಂದು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು?” ಎಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೊರಳಿನಿಂದ ಹೇಳಿದರು, “ಉತ್ತಮ ವರ್ತನೆಯನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಒಬ್ಬ ಉದಾರಿ ತಂದೆಯ ಉದಾರಿ ಪ್ರತ್ಯನಾಗಿದ್ದಾರಿ.” ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, “ಹೋಗಿ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರು.” (ಸೀರತ್ ಇಬ್ನ್ ಹಿಶಾಮ್)

ಕ್ಷಮೆಯ ಮಹತ್ವ

ಕ್ಷಮಾಗುಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೀಗೆಂದಿರುವನು,

﴿وَإِن تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ ﴿١٤﴾ التغابن: ١٤

“ಮತ್ತು ನೀವು ಕ್ಷಮಿಸಿದರೆ, ಕಡೆಗಳಿಸಿದರೆ ಹಾಗೂ ಮನ್ಸಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಹ ಕ್ಷಮಾಶೀಲನೂ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಅಗಿರುತ್ತಾನೆ.” (ಪರಿತ್ರ ಸುರೋಽನ್: 64: 14)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆಂದಿರುವನು,

﴿وَلَيَعْفُوا وَلَيَصْفَحُوا أَلَا تَجْبُونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ ﴿٢٢﴾ النور: ٢٢

“ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಮನ್ಸಿಸಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲಾಹ್ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಷಮಾಶೀಲನೂ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಅಗಿರುತ್ತಾನೆ.” (ಪರಿತ್ರ ಸುರೋಽನ್: 24: 22)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆಂದರು, “ಒಬ್ಬನು ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದು ಕೋಪವನ್ನು ನುಂಗಿದರೆ ಅಂತಹ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಎಲ್ಲರ ಎದುರಲ್ಲೇ ಕರೆಯುವನು ಮತ್ತು ಯಾವ ಅಷ್ಟರೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಆಯ್ದುಕೋ ಎಂದು ಹೇಳುವನು.” (ತಿಮಿಫದಿ, ಅಭೂದಾವೂದ್, ಇಬ್ನು ಮಾಜಃ)

ಕ್ಷಮಾಗುಣವನ್ನು ತೋರುವವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಜೈನ್ನತ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವನು. ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಘನತೆಯು ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಕೊನೆಗೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ತನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಯಾರುವನು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿أَدْقَعَ بِالْقِرْيَاهِ أَحَسَنُ إِذَا الَّذِي يَنْكَرُ وَبِئْنَهُ عَدَوهُ كَانَهُ وَلِيُّ حَمِيمٌ ﴾ ﴿٣٤﴾ فصلت: ٣٤

“ನೀವು ಕೆಡುಕನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಒಳಿತಿನ ಮೂಲಕ ದೂರೀಕರಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮಾಂದಿಗೆ ಹಗೆತನ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವನು ನಿಮ್ಮ ಆಪ್ತ ಮಿಶನಾಗಿ ಬಿಡುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣುವಿರಿ.” (ಪರಿತ್ರ ಸುರೋಽನ್: 41: 34)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿರುವರು, “ದಾನ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಸಂಪತ್ತು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಮೆ ನೀಡುವವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಜೈನ್ನತ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ವಿನಮ್ರತೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವನು.” (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

* * * *